

В березні 2021 року було проведене он-лайн засідання студентського наукового гуртка «Tourist universe» кафедри туризму факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова із запрошенням:

Серебря Василя Степановича – випускника інституту ім.. О. М. Горького (НПУ ім.. М.Н Драгоманова), спеціальності «географія», «Почесного працівника туризму України», Почесного професора Переяслав-Хмельницького педагогічного університету імені Григорія Сковороди, головного редактора газети «Красзнавство. Географія. Туризм»

Головко Вадима Віталійовича - старшого викладача, кафедри туризму, зам. декана з виховної роботи факультету природничо-географічної освіти та екології, НПУ імені М. П. Драгоманова.

<https://us05web.zoom.us/j/83322203381?pwd=Z1h3TmdjbnphOFZmak1ZT3piemdKQT09>
(25.03.2021).

Тема: «Співпраця ЗВО з Парком природи «Беремицьке» та шкільними осередками».

Мета: навчальна - виявлення та залучення обдарованої молоді до наукової діяльності.

виховна - виховання колективізму (вимогливості до себе та людей, розуміння учнівської допитливості, відповідальності перед колективом, звички рахуватися з думкою оточуючих).

План заняття

Вступне слово

Серебрій В. С. – *«Сучасна географічно краєзнавча освіта: проблеми та перспективи»*

Завданнями загальної середньої освіти є: виховання громадянина України; формування особистості учня (вихованця), розвиток його здібностей і обдарувань, наукового світогляду; виконання вимог Державного стандарту загальної середньої освіти, підготовка учнів (вихованців) до подальшої освіти і трудової діяльності; виховання в учнів (вихованців) поваги до Конституції України, державних символів України, прав і свобод людини і громадянина, почуття власної гідності, відповідальності перед законом за свої дії, свідомого ставлення до обов'язків людини і громадянина; реалізація права учнів (вихованців) на вільне формування політичних і світоглядних переконань; виховання шанобливого ставлення до родини, поваги до народних традицій і звичаїв, державної мови, регіональних мов або мов меншин та рідної мови, національних цінностей Українського народу та інших народів і націй. Краєзнавство, вивчаючи розвиток природи, населення, господарства, історії і культури, науки й релігійних вірувань у рідному краї, є інтегрованою (комплексною) наукою. Географічне, історичне, екологічне, літературне, етнографічне, мистецтвознавче краєзнавство, лінгвокраєзнавство і інші науки вивчають один і той же об'єкт – рідний край, досліджуючи його всебічно за допомогою загальнонаукових та специфічних для кожної краєзнавчої науки методів. Географічне краєзнавство серед інших, стає все більш динамічною наукою. Потік нових знань і досліджень, а також складність проблем, що виникають в рідному краї, безупинно зростають. Щоразу виникають давні дискусії: питання, давно вже розв'язані і відправлені в архівні сховища, раптом з'являються звідти і вимагають то уточнення, то нових досліджень, то перегляду. Зокрема, недостатньо обґрунтована методологічна основа географічного краєзнавства і його місце у внутрішній структурі географічної науки, до цих пір існують суттєві розбіжності в обґрунтуванні об'єкта географічного краєзнавства, - все це істотно відбивається на формулюванні завдань наукового, навчального і позакласного шкільного краєзнавства тощо. Вивчаючи рідний край, потрібно розуміти, що поряд з одиничними, індивідуальними властивостями, рідний край завжди володіє й загальними, характерними для України. Все це вимагає від краєзнавства як науки, зміни й перебудови її дослідницького апарату і висуває на перший план проблему методологічної і методичної культури дослідників.

Сучасна географічно краєзнавча освіта базується на усвідомленні і розвитку його фундаментальних основ, орієнтованих на національні та загальнолюдські цінності. В системі національних цінностей для людини важливе місце займає все, що пов'язане з її життєвим досвідом, що є основою його духовної спадкоємності з попередниками та наступниками. Все це спочатку асоціюється з поняттям рідний край. Інноваційні процеси в галузі освіти, що базуються на поглибленому аналізі досвіду та перспектив розвитку освітніх систем, значно актуалізують проблему вивчення рідного краю і підготовки фахівців в галузі краєзнавства. Сьогодні вже недостатньо говорити про підготовку вчителя до

роботи з краєзнавчим матеріалом чи про озброєння його методами та прийомами вивчення рідного краю. Вимагає науково-педагогічного обґрунтування саме краєзнавча підготовка вчителя, як важливий компонент всієї системи навчання студентів у педагогічному ЗВО. Сучасному вчителю потрібно знати, які явища та факти краєзнавчого 292 характеру можна використати у навчанні і вихованні школярів, який вплив вони можуть здійснити на формування і розвиток практичного мислення учнів. Краєзнавча підготовка вчителя — це складний багатоаспектний процес, що включає всю сукупність учбової, методичної, науково-дослідної, суспільнопедагогічної діяльності ЗВО. Її необхідно здійснювати на наступних рівнях: — теоретико-методологічному, що включає усвідомлення і засвоєння студентом науково-філософських, соціально-економічних, психологопедагогічних, морально-етичних аспектів пізнання рідного краю як процесу присвоєння етнокультурних цінностей, встановлення зв'язків з традиціями етносу, успадкування місцевого досвіду природокористування; — науково-практичному, що передбачає формування певної сукупності знань та практичних умінь в різних напрямках краєзнавства, розвиток у студентів стійкого краєзнавчого інтересу, внутрішніх пізнавальних мотивів та потреб у пізнанні рідного краю; — організаційно-методичному, що забезпечує засвоєння студентами різноманітних форм краєзнавчої роботи засобами навчальних предметів, оволодіння методами та прийомами роботи з краєзнавчим матеріалом на уроках та в позакласній роботі, навчання прийомам відбору, мінімізація і опис матеріалу краєзнавчої направленості; — експериментально-дослідницькому, що передбачає включення студентів у збирання, систематизацію та наукове описання краєзнавчих фактів, впровадження їх в учбово-виховний процес на експериментальній основі, створення словників, довідників, путівників, збірників та інших систематизованих наукових видань. Основною метою краєзнавчої підготовки вчителя на наш погляд повинна бути всебічна підготовка спеціаліста в галузі краєзнавства та краєзнавчої діяльності, в основу якої необхідно покласти розвиток сприяючих цьому професійно-особистісних якостей. Можна визначити основні завдання підготовки спеціаліста в досліджуваному напрямку: • підготовка майбутнього вчителя до пошуково-навчальної діяльності. Що передбачає максимальне використання пізнавальних можливостей спеціальних та психолого-педагогічних дисциплін, а також розвиваючого потенціалу багатьох форм практичної краєзнавчої діяльності; • психологічна орієнтація студента на важливість. Значимість та захопленість краєзнавчої роботи з школярами, що реалізується шляхом створення у них установки на творчий підхід до процесу пізнання рідного краю та формування внутрішніх мотивів пізнавально-краєзнавчої діяльності. Виявляючи педагогічне значення краєзнавчої підготовки, ми перш за все звертаємо увагу на те, як формуються особистісні якості майбутнього вчителя під впливом краєзнавчих знань та краєзнавчої діяльності. Ми переконані, що студент, закоханий у свій край, пізнаючи його як дослідник, який підготовлений до активної краєзнавчої діяльності, — в майбутньому активний краєзнавець ентузіаст. Направленість студентів на вивчення рідного краю — центральна проблема краєзнавчої

підготовки. Необхідно розвивати у майбутніх учителів внутрішні пізнавальні мотиви краєзнавчої діяльності. Такими мотивами можуть виступити потреби та інтереси, потяги та емоції, установки та ідеали. Важливим джерелом мотивації краєзнавчої діяльності потрібно назвати перш за все сам краєзнавчий матеріал, що характеризується оригінальністю, новизною, емоційністю здібністю відображати «світ в краплі води» і тим самим володіє внутрішньою захопливістю. Слід пам'ятати, що краєзнавча підготовка повинна мати індивідуальний характер. Саме тут найбільш чітко проявляється і індивідуальний характер педагогічної праці. Тому процес підготовки спеціалістів слід зробити різноманітним, насиченим цікавою науково-практичною діяльністю. В умовах розвитку в країні національної школи вчитель має активно включитися в процес національного відродження, культурного розвитку нації, створення інтелектуального та морального середовища, в якому дитина буде отримувати свій перший досвід пізнання світу. Вчитель має орієнтуватись в пріоритетах національної системи виховання, повинен використовувати краєзнавчі знання з метою формування і розвитку молоді особистості. На ньому лежить відповідальність за духовне здоров'я дитини, за пріоритетність його ціннісно-культурних орієнтацій, за розвиток індивідуальності. У зв'язку з цим краєзнавча направленість діяльності вчителя не просто бажане явище, а соціально-педагогічна необхідність. Всі засоби краєзнавчої підготовки студента в педагогічному ЗВО повинні сприяти вихованню відповідальності і усвідомленню соціальної значимості даного виду діяльності.

Висхідними теоретичними передумовами краєзнавчої підготовки вчителя слід вважати: • вчення про краєзнавство, як про комплексне, всебічне вивчення невеликої території, яке проводиться на науковій основі в науково-дослідницьких, навчально-виховних та загальнокультурних цілях; основні положення шкільного краєзнавства, що фіксують педагогічну суть змісту краєзнавчого матеріалу, його дидактичну організацію і методичні форми реалізації в навчально-виховному процесі; цільові установки педагогічного краєзнавства, що вказує на необхідність збагачення вчителя теоретичними знаннями та практичними вміннями в різних напрямках краєзнавства, формування особистих якостей, які характеризують вчителя як ентузіаста краєзнавчої діяльності.

Краєзнавча підготовка вчителя, випускника педагогічного університету повинна враховувати наступні положення: потреби соціально-економічного та духовного розвитку суспільства, завдання національного та культурного відродження, цілей інтелектуально-естетичного виховання особистості, перспективи гуманізації та гуманітаризації освіти; відповідність змісту, форм і методів краєзнавчої підготовки, рівня розвитку краєзнавчої науки, характеру і змісту сучасної освіти; оптимального співвідношення всебічної діяльності студента в єдиній системі краєзнавчої підготовки.

Доповіді гуртківців

1. Кисіль Ольга Миколаївна, студентка бакалаврату кафедри туризму

*Тема доповіді: ДІЛОВИЙ ТУРИЗМ В США ТА ПП «БЕРЕМИЦЬКЕ»
ДОЛАЮЧИ COVID-19*

*2. Марушак Юлія Олегівна студентка бакалаврату кафедри туризму
Тема доповіді: УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПРИКЛАДІ ПП
«БЕРЕМИЦЬКЕ»: МОТИВАЦІЯ ТА КВАЛІФІКАЦІЯ*

*3. Шевель Олена Русланівна студентка бакалаврату кафедри туризму
Тема доповіді: УЧАСТЬ «ФЕЄРІЇ МАНДРІВ» ТА ПП «БЕРЕМИЦЬКЕ»
МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ ЯК ФЕНОМЕН ПОКРАЩЕННЯ ІМІДЖУ*

*4. Колісник Аліна Рафаїлівна студентка бакалаврату кафедри туризму
Тема доповіді: ЕКСТРЕМАЛЬНІ ВИДИ ТУРИЗМУ У СВІТІ ТА ЧЕРНІГІВСЬКІЙ
ОБЛАСТІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ*

*5. Пилипенко Діана Сергіївна студентка бакалаврату кафедри туризму
Тема доповіді: ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ У ЄВРОПЕЙСЬКИХ
КРАЇНАХ*

*6. Мельник Олена Вікторівна студентка бакалаврату кафедри туризму
Тема доповіді: ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ КУЛІНАРНИХ ТУРІВ ДО ПП
БЕРЕМИЦЬКЕ*

*7. Зражевська Дар'я Анатоліївна студентка бакалаврату кафедри туризму
Тема доповіді: РОЗВИТОК WELLNESS TOURISMУ НА ТЕРИТОРІЇ ПАРКУ
ПРИРОДИ «БЕРЕМИЦЬКЕ»*

Заключне слово

Головко В.В. - Чернігівщина – справжня історична скарбниця України. Свого часу перший президент Української Народної Республіки Михайло Грушевський називав Чернігів «українською Равенною». Саме на Сіверщині збереглася третина усіх вітчизняних пам'яток домонгольського періоду. Серед них такі величні споруди, як Спаський і Борисоглібський собори, Єлецький і Троїцько-Іллінський монастирі, П'ятницька церква.

Древній Чернігівський край відомий великою кількістю унікальних пам'яток історії та архітектури Княжої та Козацької доби. Понад 200 з них мають світове значення і свідчать про видатну роль і місце Чернігівського князівства у формуванні Київської Русі та Української держави.

У Чернігівській області взято під державну охорону понад 2,4 тис. пам'яток історії та монументального мистецтва, понад 2,3 тис. пам'яток археології; тут ведуть постійну наукову та дослідницьку роботу.

Обговорення доповідей, підведення підсумків !!!